

лѣкаръ д-ръ Райчиновъ — 4-а дружина;

подпоручикъ П. Панайотовъ,
подпоручикъ Мар. Дончевъ,
подпоручикъ Ив. Апостоловъ,
подпоручикъ Р. Джукиновъ,
подпоручикъ Н. Шаранковъ,
подпоручикъ Вас. Самсиевъ,
подпоручикъ Г. Тодоровъ,
подпоручикъ Ив. Георгиевъ,
подпоручикъ Г. Кашевъ,
подпоручикъ Г. Геновъ,
подпоручикъ Кр. Ташевъ,
подпоручикъ Свѣт. х. Колевъ.

VII. — ПОДНОВЯВАНЕТО ВОЕННИТЪ ДЕЙСТВИЯ И КРАЙ НА ВОЙНАТА СЪ ТУРЦИЯ.

А) Общото положение презъ януарий 1913 година.

На 17-и януарий 1913 година, следъ прекъсването на мирнитѣ преговори и подновяването на военнитѣ действия, бѣ издадена следната заповѣдь :

„Офицери, подофицери и войници !

Отъ воденитѣ досега преговори за миръ се установи, че турцитѣ сж искали само да печелятъ време и да ни залъгватъ, обаче въ това тѣ жестоко се измамира. Намъ сжщо трѣбваше време да привлѣчемъ македонскитѣ си войски и тѣзи, оставени въ Северна България, за да формираме многохилядна армия, да си починатъ армиитѣ и, най-главно, да си складираме нуждитѣ хранителни и фуражни припаси. Сега, когато сме напълно готови и то повече оттогава, когато започнахме войната ; когато въ Лондонъ турскитѣ комисари отказаха да ни дадатъ границитѣ, които по правото на войната, като победители, ни се следватъ, въ такъвъ случай какво трѣбва да правиме ?

За да съкрουμε окончателно волята на противника, трѣбва отново да го сразиме и да разпрѣснемъ неговитѣ набързо събрани и необучени пълчища, да го повалиме на земята и тамъ, на бойното поле, да му дикгуваме условията на мира.

Офицери, подофицери и войници !

Ще допустнете ли врагътъ да се настани отново въ земитѣ, напоени съ кръвта на вашитѣ доблестни другари ? Помнете добре, че духоветѣ на падналитѣ борци при Селиолу, Петра, Лозенградъ, Кочане, Мехомия, Бунаръ Хисаръ, Люле Бургасъ, Чаталджа и Одринъ гледатъ на насъ отъ висинитѣ небесни. Нашитѣ бащи, майки, жени и деца ще ли ни допустнатъ да